

РЕШЕНИЕ

№ 4203

гр. София, 21.09.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в
публично заседание на 13.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **9503** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод жалба вх. № 24240 от 20.12.2010 г. по описа на Административен съд София – град, подадена от Г. М. Р., ЕГН [ЕГН], жив. Гр. София, [жк], [жилищен адрес] срещу Писмо на Кмета на СО, район Л. рег. № ФС – 94 – 195/1 от 01.12.2010 г., с което е уведомена, че общините не изплащат издръжка за минал преди образуването на изпълнителното дело период, лихви върху просрочени месечни вноски, както и разходи (такси и разноски) по исковия и изпълнителния процес.

С жалбата до съда се иска да се отмени писмото на кмета на СО, район Л. като неправилно и незаконосъобразно, постановено при противоречие с материалния и процесуалния закон и да се задължи да изплати присъдената издръжка на децата й С. Й. С. в размер на 60 лева месечно и на Р. Й. С. – 50 лева месечно, считано от 09.12.2008 г. до датата на завеждане на изпълнителното дело. В хода на съдебното производство жалбоподателката редовно призована не се явява, представлява се от адв. Л. с пълномощно по делото. От същата е направено уточнение, че с жалбата се иска отмяна на обжалваното писмо като срока, за който се предентира дирената издръжка е от 26.03.2007 г., вместо 09.12.2008 г. Поддържа жалба и претендира сторените разноски по делото.

Ответникът – редовно призован не се явява, не се представлява и не взима отношение по основателността на жалбата.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по

делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Производството по делото е започнало пред административния орган по повод решение № 37 от 07.07.2008 г., на РС – Ботевград по [населено място] № 170 от 2007 г., с което е прекратен брака на Г. М. С. с Й. С. С. и последният е осъден да заплаща ежемесечна издръжка в размер на 60 лева на малолетния му син – С. Й. С. и ежемесечна издръжка в размер на 50 лева на малолетния му син Р. Й. С., считано от датата на предявяване на исковата молба – 26.03.2007 г., ведно със законната лихва върху всяка просрочена вноска до настъпване на законна причина за прекратяване или изменяване на издръжките. Този съдебен акт на РС – Ботевград е влязъл в законна сила на 09.12.2008 г., видно от положения щемпел върху него (л. 28). С молба вх. № 01589 от 23.06.2010 г. по описа на ЧСИ П. М., рег. № 845, настоящата жалбоподателка е представила изпълнителен лист, издаден въз основа на цитираното по-горе решение по [населено място] № 170/2007 г. на РС Ботевград. С тази молба е поискано да се образува изпълнително дело срещу длъжника Й. С.. ЧСИ е образувал е изпълнително дело № 20108450400316/2010 г.и е отправил искане до НАП София – област да предоставяне на информация по чл. от Инструкция № 3 от 29.07.2004 г. на НОИ относно реда за предоставяне за информация от регистъра на трудовите договори за лицата, които работят по трудово правоотношение, изх. № 02034/09.07.2010 г.; изпратено е Съобщение изх. № 02030/09.07.2010 г. до НАП – [населено място] относно започнато принудително изпълнение срещу длъжника Й. С. С.; Изпратено е писмо изх. № 02031/09.07.2010 г. до началника на ТД на НАП София – област относно предоставянето на информация за записани банкови сметки, декларирани доходи от наем, хонорари и др., търговски обекти на името на Й. С. по образуваното изпълнително дело; писмо изх. № 02033/09.07.2010 г. до Пътна полиция – КАТ за притежаваните от длъжника МПС и дали има наложени запори върху тях по други дела.; писмо изх. № 02029 от 09.07.2010 г. до Службата за вписванията – [населено място] относно притежаваните от длъжника недвижими имоти.; писмо изх. № 02032 от 09.07.2010 г. до СДВР, Сектор „БДС”, Адресна картотека относно постоянния и настоящ адрес на Й. С.. По така изброените писма са постъпили съответните отговори и е предоставена исканата информация. На 23.09.2010 с изх. № 02620 е изпратена Покана за доброволно изпълнение до длъжника Й. С.. Наложено е заповед върху сметките /левови и валутни/ открити при [фирма] на длъжника Й. С. С., действащ като [фирма] до размера на сумата 4 620 лева – главница, 51, 03 лева – законна лихва в полза на вискателя Г. М. Р., както и разносните по изпълнителното дело – такса в размер на 497,61 лева и 200 лева адвокатски хонорар. Такъв заповед е наложен и върху сметките на длъжника в [фирма].

След така описаните извършени действия от ЧСИ, същият е изготвил Констативен протокол, изх. № 03189 от 03.11.2010 г. , от който е видно, че постъпила молба от жалбоподателката в качеството й на майка и законен представителна С. С. и Р. С. присъдената издръжка да се изплаща по реда на Наредбата за изплащане от държавата на присъдена издръжка.

Подадената молба от Г. М. Р. чрез ЧСИ П. М., рег. № 845 по изп. Дело № 20108450400316, адресирана до Столична община, район Л., където е заведена с вх. № ФС – 11-103 от 11.11.2010 г. С молбата се иска Столична община, район Л. да изплати неизплатена издръжка от Й. С. С. за периода от 26.03.2007 г. до 31.05.2010 г. в размер на 4180 лева на основание чл. 2 от Наредбата за изплащане от държавата на присъдена издръжка във връзка с чл. 152, ал.2 и ал.3 от СК.

В отговор на така подадената молба кмета на СО – Район „Л.“ е издал писмо рег. № ФС – 94- 195 /1/ от 01.12.2010 г. относно становище за отказ за изплащане на издръжка от района за 36 месеца назад. От съдържанието на тава писмо се установява, че ответникът по делото е изплатил неизплатена издръжка за периода от 26.03.2010 г. до м. 10.2010 г. в размер на 257,46 лева за детето С. Й. С. и 214,40 лева за детето Р. Й. С.. Допълнително е посочил, че от 01.11.2010 г. на жалбоподателката следва да се изплаща издръжка в размер на 60 лева месечно за детето С. С. и 50 лева месечно за детето Р. С. до навършване на пълнолетие от децата или до настъпване на друга законна причина за изменението или прекратяването ѝ. За претендирания период от 26.03.2007 г. до 31.05.2010 г., кметът на СО – Район „Л.“ е отказал изплащането на издръжка, като се е позовал на Указания № УК – 5 от 01.10.2009 г. относно реда за изплащане от държавата на присъдена издръжка на Министерство на финансите и Министерство на правосъдие във връзка с чл. 5, ал.1 от Наредбата, според които общините не изплащат издръжка за минал преди образуването на изпълнителното дело период, лихви върху просрочени месечни вноски, както и разходи (такси и разноски) по исковия и изпълнителния процес.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с административната преписка и допълнително изисканите от ответника такива.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

С оглед факта, че по делото липсват писмени доказателства, от които да се установи датата на връчване на оспореното писмо и факта, че в него не е указано пред кой орган и в какъв срок може да се подаде жалба, съдът намира че са налице основанията на чл. 140, ал.1 от АПК, тъй като е подадена на 20.12.2010 г. в законоустановения двумесечен срок. Отделно допустимостта на ѝ се установява от Определение № 3575 от 14.03.2011 г. по адм. дело № 2616 от 2011 г. по описа на ВАС, Трето отделение, с което е отменено определение № 246 от 20.01.2011 г. по делото за прекратяване на производството, поради което същата следва да бъде разгледана с оглед нейната основателност.

С оглед приложимата към делото правна уредба – чл. 152 от СК (Обн. - ДВ, бр. 47 от 2009 г., в сила от 1.10.2009 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 100 от 2010 г., в сила от 21.12.2010 г.) и НАРЕДБА за реда за изплащане от държавата на присъдена издръжка, Приета с ПМС № 226 от 16.09.2009 г., обн., ДВ, бр. 77 от 29.09.2009 г., в сила от 1.10.2009 г., отм., бр. 48 от 24.06.2011 г., в сила от 24.06.2011 г. видно от установеното изменение, допълнение и отменя на приложимите норми, настоящия съдебен състав на Административен съд – София град, Първо отделение, 8 – ми състав намира, че следва да извърши преценка за съответствието на оспорвания административен акт с материалния закон към момента на издаването му – 01.12.2010 г.(чл. 142, ал.1 от АПК). Обжалваният административен акт е издадена от компетентен орган, в кръга на предоставените му от закона правомощия, в предписаната от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и на материалния закон.

Видно от приложимите правни норми на СК - държавата изплаща присъдената на български гражданин издръжка за сметка на неизправния длъжник в размер, определен в съдебното решение, но не повече от максималния размер, определян ежегодно със Закона за държавния бюджет на Република България. Това изплащане се дължи, когато по изпълнителното дело не са постъпили суми за пълния размер на две или повече месечни вноски, въпреки че са предприети изпълнителни действия срещу длъжника.

Държавата изплаща присъдената издръжка само когато неизправният длъжник не притежава имущество, върху което да се насочи изпълнението; е с неизвестен адрес в страната или в чужбина, или макар с известен адрес, се намира в държава, където съдебното решение не може да се изпълни или изтърпява наказание лишаване от свобода. Държавата изплаща издръжката считано от първо число на месеца, следващ месеца, през който е образувано изпълнителното производство. Самият ред за изплащане от държавата на присъдена издръжка се урежда в Наредбата за реда за изплащане от държавата на присъдена издръжка (Наредбата).

С оглед установената фактическа обстановка по делото безспорно е видно, че са изпълнени изискванията на посочената Наредба в релевантна ѝ редакция, поради което правилно и законосъобразно ответникът е изпълнил задълженията си.

По делото не се спори и за обстоятелството по чл. 5, ал.1 от Наредбата, че издръжката се изплаща от общината ежесечно на вискателя в размера по чл.2, ал.3 считано от 1-во число на месеца, следващ месеца, през който е образувано изпълнителното дело. Оспорва се отказът на Столичната община, район Л., представляват от кмета на района да изплати дължимата и неизплатена издръжка да времето от 26.03.2007 г. до датата на завеждане на изпълнителното дело.

От съдържанието на чл. 152, ал. 5 от СК, действащ към датата на издаване на оспорения акт, издръжката се изплаща, считано от първо число на месеца, следващ месеца, през който е образувано изпълнителното производство. Следователно законодателят е кодифицирал началният момент, от който може да се иска държавата в лицето на общината да встъпи в задълженията на длъжника за изплащане на издръжка.

Наличието на такава норма ограничава държавата/община в нейните задължения, поради което тя не може да предприеме действия извън тях, защото ще носи отговорност на друго правно основание. В този дух е и цитираното от ответника Указание № УК – 5 от 01.10.2009 г. относно реда за изплащане от държавата на присъдена издръжка на Министерство на финансите и Министерство на правосъдието. В същия смисъл е Писмо изх. № 91-00-907 от 11.10.2010 г. на МФ относно: Невъзстановяване на фактически разходваните средства за присъдена издръжка, изплатени по реда на Наредбата за реда за изплащане от държавата на присъдена издръжка (НРИДПИ), подписана от заместник министър – председател и министър на финансите С. Д..

Отделно от горно следва да се посочи, че с изменението на чл. 152, ал.5, обн. ДВ., бр. 100 от 2010 г., в сила от 21.12.2010 г. е предвиден по неблагоприятен ред за изплащане на присъдена издръжка от държавата, тъй като тя се изплаща считано от първо число на месеца, следващ месеца, през който е установено, че неизправният длъжник няма доходи и не притежава имущество, върху които да се насочи принудителното изпълнение.

Следва да се посочи, че редът за изплащане на присъдена издръжка е израз на конституционния принцип за закрила на децата (чл.14 КРБ) и подпомагане на отглеждането им (чл. 47, ал.1 от КРБ), когато същата не се изплаща. Съгласно чл. 2, ал.1 от Наредбата държавата, чрез общините, изплаща издръжката и по този начин осигурява задоволяването на ежедневните нужди от храна, облекло, отопление, културни занимания и други нужди на детето. В предвидените в чл.2, ал.2 от Наредбата случаи държавата встъпва в дълга на неизправния длъжник във връзка с присъдена по съдебен ред издръжка и я изплаща за негова сметка. Това встъпване в дълг е изрично посочено от законовата фикция от кой момент може да стане, поради което всяка една

претенция за неизплатена присъдена издръжка за период преди законоустановения момент е недопустима и неоснователна, поради което правилно и законосъобразно ответникът е отказал изплащането на търсената издръжка за времето от 26.03.2007 г. до датата на образуване на изпълнителното производство.

С оглед изложеното съдът приема, че обжалваното писмо е издадено при точното и правилно приложение на закона, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. С оглед изхода на делото не следва да се удовлетвори искането на жалбоподателката за присъждане на сторени съдебно-деловодни разноски.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. М. Р., ЕГН [ЕГН], жив. Гр. София, [жк], [жилищен адрес] срещу Писмо на Кмета на СО, район Л. рег. № ФС – 94 – 195/1 от 01.12.2010 г.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: